

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Shertogenbosch, 1627

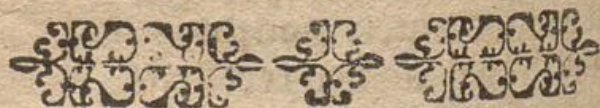
S. Thomas van Aqvinen. van der Dredick-heeren Orden. den VII. Meert. Op
de wijze: O Schepper fier, &c.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)

De maeghd vergoot haer bloedt.
 Theophel na 't betamen/
 Van d' alder-eelste groot /
 Kreegh upt des Hemels hoven
 Met eenen sulcken Gheest
 Dat hy hem 't hooft liet klooven
 Dooz Chyisto onbedzeest.

O Doorothee/ des Heeren
 Ghetrouwe Martelars/
 Laet ons u doozschyft leeren/
 Al wat hier suers of hardts
 Te draghen valt/te draghen/
 Ghelijckmen is ghewent
 Des Winters/op 't behaghen
 Van d' Hemel-rjcksche Lent.

S. THOMAS VAN AQUINEN.
 van der Predick-heeren Orden.
 den VII. Meert.

Op de vyfse :

O Schepper fier, &c.

Als 't Firmament
 Dooz 't Hemelsche lazure

Choont

Thoont tot aller ure
 Sijn blinckend' schoon gelaet;
 De Sterren jent
 In d' Hemelrijckische mueren/
 Als karbonckels puere
 Staen glimmen tot cieraet:
 Soo sullen/die geleert zyn/ lichten/
 En die'er veel tot deugden stichten/
 Eeuwigh Godt ontrent
 Klaer blincken sonder endt.

In 't Papeelsch Rijck/
 In 't Graeffschap van Aquijnen
 (In 't landt der Latijnen
 Altijdt seer hoogh gheacht)
 Seer wonderlijck
 Men sagh drie Sonnen schijnen/
 Duspsterhepdt verdwijnen
 In 't midden van de nacht;
 Om dat ter wereldt was ghebozen
 Thomas/ de Sonne der Doctozen.
 Thoma/wellekoem:
 Ghy zyt ons eer/ ons roem.

Dees edel Son/
 Van klaerhepdt uptghelesen/
 Was eerst opgheresen
 Als in den morggen-stondt/
 Doen sp begon
 Den dauw/die viel booz desen

In een Maeghd gheprezen/
 Ten supghen in haer mond:
 AVE MARIA, net gheschreven
 Heeft Thomas van d'aerd opgeshe-
 ven/

En met meerder dorst
 Gheslicht/dan 's moeders borst.

Der Sonnen gangh
 En wordt niet opgehouden:
 Thomas niet verfloude
 In 't aengevangen padt.

Twee jaren langh
 De karcher hem benoude/
 Liefde noyt verhoude/
 Die sijn ghemoed besat:
 Hoe hem de werelt bad of drepde/
 Sijn vast gemoed noch brack/noch
 Ja/een Graben soon (nepde,
 Verliet sijns vaders kroon.

Wind of tempeest
 En kan de Son niet raken:
 Moedigh noch gram maken
 Hond' Thomam eer of spijt.

Soo hoog' sijn geest
 Was boven aerdsche saken/
 Dat hem niet mocht smaken/
 Dan Godt/ tot aller tijdt.
 Wellust/en eer/en Konings gaben/

En hoog-geachte Bischops staven
Thomas acht als slijck/
Sijn armoed was te rijck.

Dat was bedeckt /

Ontdeckt der Sonnen strale;

Leydt de gheen die dwalen

Tot op de rechte baen;

Blijft onbedleckt;

Verlicht oock berghen dale;

Sterren al te male

Van haer het licht ontbaen;

Schadige beesten doetse bluchten/

Die Sonnen glants niet kunnen
luchten.

Thoma/soo ick merck/

Dit is u epghe werck.

Hoe diepe vlo'en/

Ghy hebtse konnen gronden;

Doo; verstand ontbonden

Der ketters' loose knoop;

Papt wist m' u doen

Een merckelijcke sonde;

Dw' pen/uwen monde

Geest wijshepdt goeden koop;

Soo wel de groote als de klepne/

Sp dzincken al uyt uw' fonteypne;

Die als Medecijn

Verdzijft het quaed ventjn.

○ waere Son

In 't Firmament der Kercken:
 Al uw' leer / en wercken
 Zijn supber en ghesond:

Moet Salomon

En heeft met al sijn' Kercken /
 Als ghy / kunnen mercken
 Der saken eyghen grondt.
 Libanus' hooghste Cedar-boomen/
 Hebt ghy tot aen het merck bekomen /

Dooz verstandt beduydt
 Oock 't alderminste krupdt.

Die dan uw' leer

Volgt / Thoma / magh niet dwaelen
 Want ghy kunt vertalen
 Oock Godts verholen sin.

't Cruys van ons Heer

Hingh aen uw' woorden 't stale /
 Als daer af quam dalen

Dees' stem van soeter min:

Ghebt van my / Thoma / wel gheschreven /

Wat loon sal ick u daer voor geven?

En ghy sprackt: ○ Heer /

Gheeft m' u / en dan niet meer.

Wel moet u zijn /

○ Thoma / met dien loone /

Edel /

Edel/rijck/en schoone ;

Ghy hebt u wel bera'en.

Sint Augustijn

Cens quam met u ten thoone/

Als ghy nu de kroone

Des Hemels had ontbaen:

Thomas / sprack hy / in 't eeuwigh
leven

Sit eben hoogh met my herheben.

Dan den Maeghden-krans

Heeft hy tot boven-kans.

Wie sal dien loon/

Dien krans ons openbaeren/

Dien Godt deed' bewaeren/

O Thoma/voor uw' prijs.

O 't is soo schoon/

De Lelien te paeren

Met Lauriere-blaeren

In 't Hemels Paradys!

Daer wordt ghy / Thoma/ nu ver-
sonnen

Door 'teeuwigh licht van klaerder
Sonne;

Daer ghy sonder endt

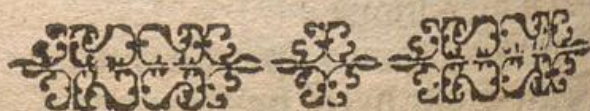
Meer blinckt als 't Firmament.

O blinckend' Licht/

O Son/wilt by ons blijven/

Dupsterhepdt verdrijven/

Die ketterij ons baert,
 Uw' penne sticht
 Gods huys/door 't Godlijck schrij-
 ven;
 Laetet doch bekljben/
 En zjn by ons bewaert.
 Deughdelijck leven / saligh sterben
 Wilt door gebeden ons berwerbens
 En na dit termijn/
 Het eeuwigh Sonne-schijn.
 P. M. H.

S. THOMAS VAN AQUINEN.
 van der Predick-heeren Orden.
 den VII. Meert.

Op de vvijsse:

Hoort Sion, wat ick heb vernomen. 89.

DAt toch alle meesters en scholieren
 Gheest'lijck/ weerlijck/ van wat
 staet / oock mogen zjn/
 Den goeden dagh by willigh vperen
 Op den naem van Sinte Thomas van
 Aquijn/

Die